

Namibialygnin avdúkað

Í vár var Óli Breckmann saman við tveimum av landsins mætastu reiðarum í Namibia og gjørdi avtalu um, at føroysk skip kundu fara til Namibia at fiska og at landa har.

Frá mongum síðum varð ávarað móti einum tílkum samstarvi. Vit vóru mong, sum royndu at vísa á, at Namibia var hersett land og at tann stjórn, sum føroyingarir høvdu samráðst við onga heimildir hevði, al tann tíð hon

varð innsett av hersetingarvaldinum. Greitt varð eisini frá, at hersetingarvaldið, t.e. apartheidstjórnin í Pretoria, hevur í Namibia sett í gildi nógvar av teimum apartheidskipanum, sum galda í Suðrafrika. Herumframt varð víst á, at ST í fleiri samtyktum hevði heitt á heimsins tjóðir og teirra vinnuliv um ikki at hava nakað slag av samstarvi við »stjórnina« í Windhoek.

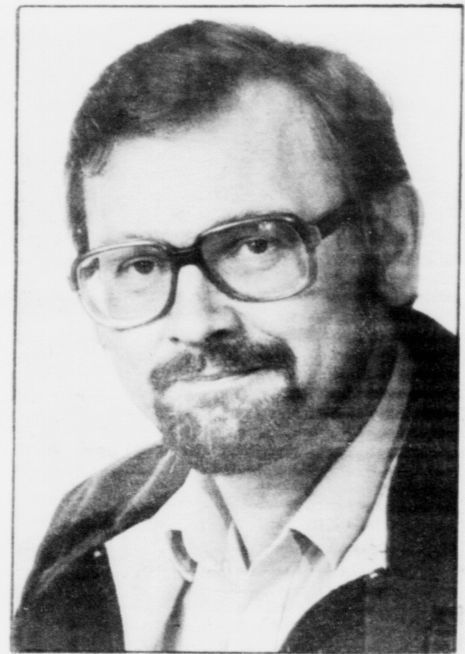
Hetta varð alt soppað til viks av formanni Reiðarafelagsins, Ásmundi Justinussen. Hann heðvi meira álit á Óla Breckmann og Botha enn á ST og okkum, sum her á landi ávaraðu móti einum føroyskum Namibiaævin-týri. Hann svøldi allar í apartheidpropaganda Breckmanns við húð og hár. Hann hevði bert samráðst við svartar menn, stjórnini hjá Moses Katu-jaunga var einki at finnast at, og reiðararnir fóru til Namibia sum føroyingar — sum um altjóða reglur ikki eru galdandi fyri okkum. Síðan vardu teir seg við, at aðrir — eitt nú norðmenn og spaniolar vóru líka ringir — tað, sum teir kundu loyva sær, kundu føroyingar eisini! Oman á alt fingi vit so at vita, at Óli Breckmann hevði verið ein »presen-

tabul« ferðaleiðari, sum sanniliga ikki gjørdi sær fyrri skommum í sunnara parti av Afrika og at annars alt tos um suðrafrikanskt harðræði var slatur og vrevi.

Síðan er so tað hent, at suðrafrikanska stjórnin hevur gjørt friðaravtalu við Angola, sum Suðrafrika nú í mong ár hevur barst imóti frá støðum í Namibia.

Hetta er gleðiligt, men hvat hevur hetta við Óla Breckmann og Føroya Reiðarafelag at gera? Ikki so heilt lítið, tí sjálv av-talan er prógv um, at alt tað, sum vit hava sagt og skrivað um Namibia er satt. Samstundis er alt, sum ráðgevi og ferðaleiðari Reiðarafelagsins, Óli Breckmann, hevur sagt og skrivað um Namibia, lygn og latin! Suðrafrika hevur við friðaravtaluni avsannað alt og skrykt moralska og politiska grundarlagið undan privata uttanríkispolitikkini um hjá Óla Breckmann og Ásmundi Justinussen í sunnara parti av Afrika.

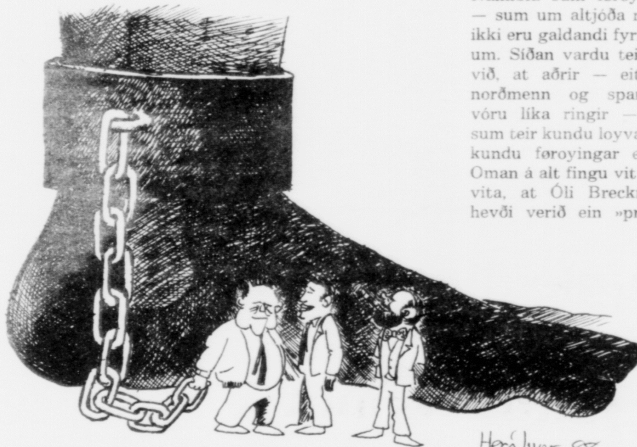
Pástandurin var jú tann, at Namibia var frælst land, ikki hersett og hartil óheft av Suðrafrika. Nú boðar Suðrafrika frá, at tað tekur seg



út úr Namibia og gevur tí frælsi! Her svikur logikkurin hjá Ásmundi Justinussen og hevur hann vónandi fingið nakað at hugsa um — sum øll, ið seta sitt álit á Óla Breckmann og Pieter Botha.

Jóannes Dalsgaard

Alt tað, sum Óli Breckmann hevur skrivað um Namibia, er lygn. Suðrafrika hevur við friðaravtaluni avsannað alt og skrykt moralska og politiska grundarlagið undan privata uttanríkispolitikkini hjá Óla Breckmann og fleiri, skrivar Jóannes Dalsgaard, lögtingsmaður



triggir garpar í Namibia.

Hervør 88

Sjálvglað tjóðveldisfólk í tjóðskaparligum óviti

Á 90 ára føðingardegi Peturs Mohr Dam, stovnara Javnaðarfloksins, 11. august 1988, kemur 14. September við eini svadu av undirlutakenslum, sum best prógvar hvussu sjálvsøkin tjóðveldisfólk eru. Tey halda seg vera bestu føroyingar. Hini eru undirbrotlig, bílig og skoyta heldur ikki um landið, sum skaparin gav. Slíkt er møsn og fjas og er tekin um hugsjónarliga armóð

Blaðstjórnin á 14. September hevur fingið ílt í búkin av einum dulnevndum lesarabrævi, sum stóð í Sosialinum leygardagin 6. august. Tann, ið skrivaði lesarabrævið, gjørdi bert vart við sína hugsan av Tjóðveldisflokkinum — somu hugsan, sum so mong onnur hava —

nevnliga at tjóðveldispolitikkur bert er róp og berjan út í tóman heim.

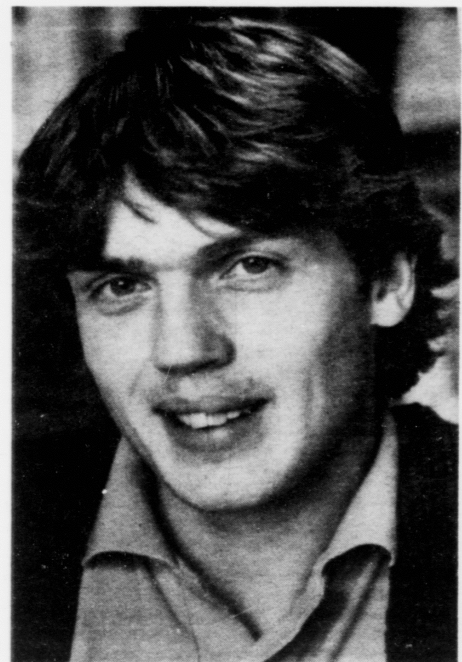
Hetta taldi blaðstjórnin ikki, og vil hann vera við, at hetta lesarabrev er stevnuskrá Javnaðarflokksins. Vit javnaðarfólk skulu kanska vera líka ill um øll tey dulnevndu lesarabrevini, sum

vanliga standa í 14. anda við eittans endamáli — at spilla Javnaðarflokkinn út. Lítið hugflog skal til fyri at siggja, at hesi brøv eru skrivað við sama penni.

Tjóðveldisfólk als ikki einastu føroyingar

Tíðin er enn ikki búgvín til loysingina, skrivar Eiríkur Lindenskov.

Tjóðveldisflokkurin tykist so spjaddur, at hann mest er at líkna við eitt heim, har foreldrin eru rýmd. Tey eru ikki komin



longri í tjóðskaparstríðnum, enn til fólkaatkvøðuna í 1946. Og tey siga, at øll, sum ikki hava somu hugsan sum tey um loys-

ingina, eru býtt, undirbrotlig og »skoyta ikki um landið, sum skaparin

Framhald á síðu 13